

Liturgie zondag 2 april 09.30 uur

- Lied 435: Hef op uw hoofden, poorten wijd, 1ste couplet
- Bemoediging en groet
- Lied 435: Hef op uw hoofden, poorten wijd, couplet 2, 3 en 4
- Stilte en gebed
- Lied 561: O liefde die verborgen zijt
- Lezing Marcus 11: 1-11

Toen ze Jeruzalem naderden en in de buurt waren van Betfage en Betanië bij de Olijfberg, stuurde hij twee van zijn leerlingen vooruit.

Hij zei tegen hen: ‘Ga naar het dorp dat daar ligt. Zodra jullie er binnenkomen, zul je daar een ezelsveulen vastgebonden zien staan, dat nog nooit door iemand bereden is; maak het los en breng het hier. En als iemand jullie vraagt waarom jullie dat doen, zeg dan: “De Heer heeft het nodig, hij zal het meteen weer terugsturen.”

Ze gingen op weg en vonden een veulen dat buiten op straat bij een deur was vastgebonden en ze maakten het los.

Er stonden een paar mensen die vroegen: ‘Waarom maken jullie dat veulen los?’

Ze zeiden wat Jezus hun had opgedragen te zeggen en de mensen lieten hen begaan. Ze brachten het veulen naar Jezus en legden hun mantels op het dier en hij ging erop zitten.

Velen spreidden hun mantels uit op de weg, anderen spreidden takken met bladeren uit, die ze in het veld afhakten.

Allen die voor hem uit liepen of achter hem aan kwamen, riepen luidkeels: ‘Hosanna! Gezegend hij die komt in de naam van de Ene. Gezegend het komende koninkrijk van onze vader David. Hosanna in de hemel!’

Hij trok Jeruzalem in en ging naar de tempel. Nadat hij alles in ogenschouw had genomen, ging hij – want het was al laat geworden – met de twaalf terug naar Betanië.

- Tweede lezing. Een gedicht van Bertus Aafjes.

Palmpasen

Het is Palmpasen en ik zie de bomen,
De palmen weer met kinderoogen aan:
Hun blaadren die als vogelveren stromen
En in de top der stam gestoken staan.

En alles is bereid Hem te ontvangen,
En de verwachting vlamt op elk gelaat:
De kreupelen die aan hun krukken hangen,
De honden en de blinden van de straat.

Er draaft een ezeltje met rechte oren
Als aan de witte klasmuur van mijn jeugd;
Al heeft het Jezus van zijn rug verloren,
Ik zie Hem in mijn kinderlijke vreugd,
En zachtjes juicht het kind in mij verblijd:
Hosannah die de Zoon van David zijt.

- Lied 552: Dit is een dag van zingen
- Overdenking
- Orgelspel
- Gebed – stil gebed – Onze Vader
- Eigen bundel, lied 30: Wees de grond onder mijn voeten, couplet 1 t/m 3
- Zegen
- Eigen bundel, lied 30, 4de couplet